

Wieści z Bajkowego Świata

GAZETKA DLA RODZICÓW Z PUBLICZNEGO PRZEDSZKOLA NR 5 PRZY ZSP 1

NR 9 (28) – CZERWIEC 2021

Drodzy Rodzice i Kochane Przedszkolaki!

Witamy Was serdecznie w kolejnym wydaniu naszej gazetki przedszkolnej.

W bieżącym roku szkolnym realizujemy cykl zajęć pt:

„Wartość na każdy miesiąc”.

CZERWIEC- PRZYJAŹŃ

28.06.2021r.

we wszystkich grupach będzie realizowany temat

o **PRZYJAŹNI**

Przyjaciele są jak ciche, *Anioły*

które podnoszą nas, kiedy nasze

skrzydła zapominają, jak latać.

Antoine de Saint-Exupéry

PRZYJAŹŃ

Na początku najlepszym „przyjacielem” dziecka jest rodzic, z którym dziecko najchętniej spędzałoby cały czas. Jednak rodzic z definicji nie może być „przyjacielem” ponieważ przyjaźń zakłada równość pozycji, gotowość do podobnej otwartości, kolokwialnie mówiąc: w przyjaźni tyle samo powinno się dawać, co brać.

PRZEDSZKOLNI PRZYJACIELE

Pewnego dnia dziecko opuszcza dom rodzinny i trafia do grupy przedszkolnej. Musi się nauczyć dogadywać, współpracować, w dalszej perspektywie – przyjaźnić z innymi dziećmi. Grupa przedszkolna to miejsce, gdzie nawiązują się pierwsze przyjaźnie.

Przedszkolne przyjaźnie mają inny charakter niż przyjaźnie nastolatków czy osób dorosłych. Nie znaczy to jednak, że są mniej ważne. Przyjaźnie dziecięce nie opierają się na podobieństwie osobowości. Dla przedszkolaka przyjaciel oznacza towarzysza zabaw, z którym dziecko często się spotyka. Interakcje polegają głównie na dzieleniu się oraz wymianie zabawek, jedzenia itp.

Podstawowym kryterium wyboru przyjaciela w przedszkolu jest jego bezpośrednia dostępność, przyjacielem zostaje osoba, którą dziecko spotyka najczęściej. Statystyczny przyjaciel najczęściej mieszka blisko, ewentualnie jest dzieckiem bliskich przyjaciół rodziców dziecka. Przyjaciele muszą się widywać, żeby wzmacniać swoją przyjaźń. Każdy, kogo dziecko często spotyka, z kim się bawi i lubi, jest przyjacielem.

Innym kryterium przyjaźni są wspólne zainteresowania. Przyjaciele lubią wszystko robić razem, wspólnie spędzać czas i czerpać radość z tej wspólnoty. Jest to dużo prostsze, jeśli dzieci zainteresowane są tym samym – lubią podobne filmy, podobne zabawki, podobne aktywności lub jeśli mają podobną sytuację życiową. Potrzebne jest coś, co ich łączy i spaja, jakiś wspólny temat.

Kolejnym ważnym wyznacznikiem przedszkolnej przyjaźni jest też podobieństwo i chęć upodobniania się do siebie. Podobieństwo w zachowaniach, wyborze zabaw, ubrań. Przyjaciele chcą mieć wszystko podobne, chodzić na zbliżone zajęcia, ubierać się podobnie, mieć takie same zabawki.

PRZYJAŹŃ DZIEWCZYNEK I PRZYJAŹŃ CHŁOPCÓW

Charakter przyjaźni różni się, w zależności od płci dzieci. Przyjaźń przedszkolaków ma charakter fizyczny – dzieci dotykają się, trzymają za rękę, przytulają, wymieniają przedmiotami itp.

U dziewczynek jest to bliskość w znaczeniu „jestem blisko, dotykam cię = lubię cię”. U chłopców jest to bliskość na zasadzie „jestem blisko, przepycham się, siłuje się, przewalam się = lubię cię”. Chłopcy bywają bardziej żywiołowi, okazują sobie sympatię poprzez popychanie, pozorowane bójkę itp. W przyjaźni chłopięcej dominują przechwałki, sprzeczki, rywalizacja, ich przyjaźń jest bardziej ekspresyjna, potrzeba do niej więcej przestrzeni. Szczególnie ważne jest, aby chłopców uczyć innych sposobów okazywania

sobie sympatii poza poszturchiwaniem i popychaniem, takich jak: witanie się uściskiem ręki, tajne znaki, żółwiki, przybijanie piątek, słowne komunikaty „lubię cię”, „jesteś moim przyjacielem” itp.

Z kolei przyjaźń dziewczynek ma charakter bardziej wspierający i wspomagający. Jest bardziej empatyczna, polega na podsuwaniu własnych pomysłów, szukaniu rozwiązań, dzieleniu się. Im dziewczynki starsze – tym więcej jest rozmów, tajemnic, wymiany myśli i uczuć.

KORZYŚCI PŁYNĄCE Z PRZEDSZKOLNYCH PRZYJAŹNI

Przyjaźnie pomagają dziecku rozwijać się emocjonalnie i moralnie. Przedszkolak uczy się wychodzenia z rozwojowego egoizmu, starania się nie tylko o siebie, ale też o przyjaciela.

Przyjaciel jest towarzyszem zabaw, ale też może być osobą, o którą dziecko się troszczy, pociesza ją, pomaga w sytuacjach trudnych emocjonalnie. Dzieci pomagają sobie wzajemnie w trudnych sytuacjach, przekazują przyjacielowi coś, co jest dla nich ważne, aby go pocieszyć, okazują współczucie w sytuacjach emocjonalnie trudnych.

Przyjaźń ćwiczy też podstawowe umiejętności społeczne, takie jak komunikacja i współpraca. W przyjaźni ważna jest wymiana – raz ja mówię, raz przyjaciel. Dziecko uczy się czekania na swoją kolej, słuchania kolegi, dopytywania go o różne sprawy. Mali przyjaciele mają wspólny, pasjonujący temat rozmowy, łączą ich wspólne doświadczenia.

Dzień Przyjaciela wypada co roku 9 czerwca. Pochodzenie i dokładna historia Dnia Przyjaciela nie jest znana, nie przeszkadza to jednak, by to święto celebrować. O tych najbliższych znajomych warto pamiętać każdego dnia i pielęgnować relacje tak, by móc świętować codziennie!

Zaś 30 lipca obchodzone jest pokrewne święto – **Międzynarodowy Dzień Przyjaźni**, ustanowiony w 2011 r. przez Zgromadzenie Ogólne ONZ. Inicjatorem był Ramón Artemio Bracho - Paragwajczyk, który w 1958 r. założył fundację na rzecz przyjaźni. Święto ma przypominać o wzajemnym szacunku i trosce pomiędzy krajami, kulturami i ludźmi.

W tym dniu, w wielu krajach na świecie przyjaciele obdarowują się drobnymi upominkami oraz spędzają wspólnie czas.

„Mój przyjaciel” B. Szelańskiej

Radość wielka mnie rozpiera,
Gdy mam obok przyjaciela.
On uważnie mnie wysłucha.
Wiem, że mogę mu zaufać.
Jak nikt inny mnie rozśmieszy,
W chwilach smutku zaś pocieszy.
To on zawsze mi doradza
I tajemnic mych nie zdradza.
Bez wahania mi pomoże
Wtedy gdy się czuję gorzej.
I niczego się nie boję,
Kiedy obok niego stoję.
Lubię lekcje z nim odrabiać
I świat cały z nim poznawać.
Chętnie wszystkim się z nim dzielę,
Bo jest moim przyjacielem.

POCZYTAJ MI MAMO, POCZYTAJ MI TATO...

Prawdziwy Przyjaciel

Pewnego dnia Promyczek wędrował polną ścieżką, nucąc pod nosem jakąś wesołą melodię. Słoneczko świeciło wysoko na niebie i życzliwie wysyłało swoje ciepłe promienie, które delikatnie łaskotały Promyczka po nosie.

– Jak to dobrze, że Słoneczko świeci i sprawia, że dzień jest taki przyjemny – pomyślał i roześmiał się serdecznie.

Przystanął na chwilę i spojrzął w górę. Chciał podziękować Słoneczku, ale było zbyt wysoko, żeby mogło cokolwiek usłyszeć. Pomachał więc tylko przyjaźnie, a Słoneczko odpowiedziało szerokim uśmiechem. Nagle Promyczek usłyszał wołanie:

– Promyczku! Zaczekaj!

Kiedy się obejrzał, zobaczył na ścieżce swoją przyjaciółkę, Iskierkę, która biegła w jego stronę. Ucieszył się na jej widok i rozłożył ręce w serdecznym uścisku.

– Iskierko, co ty tu robisz? – zapytał zdziwiony.

– Właśnie spacerowałam, kiedy usłyszałam twój śmiech. Pomyślałam, że miło byłoby pospacerować razem, i postanowiłam cię dogonić – wyjaśniła zdyszana Iskierka.

– Bardzo się cieszę!!! – odpowiedział Promyczek, po czym wziął Iskierkę za rękę i przyjaciele zaczęli szalony taniec radości z niespodziewanego spotkania.

– Ha ha ha! Hi hi hi! – rozlegał się ich śmiech, a Słoneczko przygrzewało jeszcze mocniej, widząc szczęście przyjaciół. Raptem, ni stąd, ni zowąd ściemniło się i z nieba zaczęły padać wielkie krople. Promyczek i Iskierka spojrzeli w górę, ale Słoneczka nie było widać. Zamiast niego na niebie pojawiła się jakaś ciemna Chmurka. Najwyraźniej była bardzo przygnębiona. Okazało się, że nagłym deszczem były jej łzy.

– Chmurko, Chmurko! – zawołał zatroskany Promyczek – Dlaczego płaczesz?

– Bo jestem bardzo samotna... – rozplakała się w głos Chmurka – I kiedy widzę radość prawdziwych przyjaciół, takich jak wy dwoje, to jest mi okropnie przykro, że nie mam nikogo bliskiego. – Rozszłochała się na dobre.

– Chmurko, proszę, przestań płakać – prosiła łagodnie Iskierka, która była już cała mokra od chmurkowych łez. – Czy jesteś pewna, że nie masz żadnego przyjaciela?

– Oczywiście, że jestem pewna – odburknęła, ocierając łzy. – Wszystkie moje siostry rozpląnęły się po całym świecie, a napotykanne chmury to moje dalekie kuzynki, których wcale nie znam.

Promyczek i Iskierka spojrzeli na siebie i zamyślili się głęboko. To niemożliwe, żeby Chmurka nie miała przyjaciela.

– A może jednak jest ktoś, z kim często się spotykasz, kogo dobrze znasz i kto dobrze zna ciebie? – zapytała Iskierka, a łzy Chmurki w końcu przestawały lecieć.

– Ktoś, kto zna twoje kaprysy i humory, twoje radości, ktoś, kto cię rozumie i jest z tobą na dobre i na złe? – kontynuował Promyczek.

– Przecież mówię, że nie mam przyja... – Chmurka niepewnie przerwała w połowie zdania i umilkła na chwilę, bo zza niej wyglądały ciepłe promienie Słoneczka.

– To ktoś taki nazywa się przyjacielem? – zapytała w końcu, a jej oczy wyrażały szczere zdziwienie.

– Tak! – wykrzyknęli, kiwając głowami, Promyczek i Iskierka. – A ty myślałaś, że na czym polega przyjaźń? – zapytał z błyskiem w oku Promyczek.

– No... myślałam... że trzeba się umówić: ja będę twoim przyjacielem, a ty moim...

- odpowiedziała zawstydzona. – Nikt nigdy nie poprosił mnie o to, żebym była jego przyjaciółką.
- Ale my też nigdy nie umawialiśmy się, że będziemy przyjaciółmi! – powiedziała Iskierka – Nasza przyjaźń zaczęła się sama, kiedy spotkaliśmy się po raz pierwszy na podwórku i zaczęliśmy rozmawiać.
- A potem umocniła się, kiedy byłem bardzo chory i Iskierka odwiedzała mnie i podawała lekarstwa – dodał Promyczek.
- Bo prawdziwy przyjaciel to ten, który wspiera i pomaga, kiedy jest nam źle.
- Aha... – westchnęła ze zrozumieniem Chmurka, która dzięki promieniom Słoneczka stawała się coraz jaśniejsza.
- To ja już chyba wiem, kto jest moim przyjacielem – powiedziała cichutko.
- My chyba też wiemy – powiedziała z uśmiechem Iskierka.
- Słoneczko! – powiedzieli chórem wszyscy troje.
- Czy ktoś mnie wołał? – zapytało wesoło Słoneczko i niespodziewanie wyłoniło się zza Chmurki.
- Właśnie o tobie rozmawiamy – odpowiedział Promyczek. – Powiedz nam, czy ty i Chmurka jesteście przyjaciółmi? – zapytał.
- Ależ oczywiście, że tak! – wykrzyknęło Słoneczko. – Przecież wciąż przebywamy na tym samym niebie, spotykamy się każdego dnia, dobrze się znamy i ze sobą współpracujemy. Ja daję ziemi ciepłe promienie i ją ogrzewam, ale gdyby nie było Chmurki, czasami byłoby za gorąco. Poza tym bez chmurkowych łez, to znaczy bez deszczu, żadna roślina nie mogłaby rosnąć.
- Czyli jesteśmy sobie nawzajem potrzebni? – zapytała nieśmiało Chmurka.
- No pewnie, że tak! – potwierdziło Słoneczko – To przecież ty gasisz mój żar, a ja rozświecłam cię, gdy jesteś zbyt nachmurzona, hi hi hi – roześmiało się w głos, czym zaraziło całą resztę. Nawet Chmurka, która była już biała z radości, zaczęła chichotać.
- Chmurko, a czy wiesz, że teraz masz już więcej przyjaciół? – spytała Iskierka
- Tak, wiem – odpowiedziała. – Wy troje jesteście moimi przyjaciółmi: Słoneczko, ty i Promyczek. Dziękuję wam, że podtrzymaliście mnie na duchu i że pomogliście mi zrozumieć, że wcale nie jestem samotna, jak mi się wcześniej wydawało.
- Nie ma sprawy – odrzekła Iskierka.
- Przecież prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie – powiedział Promyczek i znowu zaczął płaszczyć z radości, a pozostała trójka z ochotą się przyłączyła. I tak na polnej ścieżce rozległ się śmiech Promyczka, Iskierki, Chmurki i Słoneczka, którzy tańczyli taniec przyjaźni.

DEKALOG PRAWDZIWEGO PRZYJACIELA

1. SZANUJ SWOJEGO PRZYJACIELA !
2. PAMIĘTAJ O JEGO URODZINACH !
3. NIE NAŚMIEWAJ SIĘ ZE SWOJEGO PRZYJACIELA !
4. NIE BĄDŹ ZŁOŚLIWY DLA NIEGO !
5. CHĘTNIE DZIEL SIĘ ZE SWOIM PRZYJACIELEM !
6. NIE OKŁAMUJ GO !
7. POCIESZ, GDY JEST SMUTNY !
8. POMÓŻ, GDY MA KŁOPOTY !
9. ZAAKCEPTUJ JEGO WADY I DOCENIAJ ZALETY !
10. TRAKTUJ SWOJEGO PRZYJACIELA TAK, JAK SAM
CHCIAŁBYŚ BYĆ PRZEZ NIEGO TRAKTOWANY !!!

Zabawy z przyjaciółmi inaczej niż zawsze -zabawy z różnych stron świata.

Polskie gry i zabawy podwórkowe zna każdy z nas, mały czy duży, dlatego zapraszamy Was do poznania zabaw z innych krajów.

- **PAKISTAN – Rangoli.**

Ta egzotyczna zabawa polega na tworzeniu barwnych kompozycji-obrazów na ziemi lub asfalcie. Narysujcie dowolny kształt lub wzór, łatwy do wypełniania. Może to być np. jakiś duży kwiat, fantastyczny domek czy mandala. Teraz należy „pokolorować” obraz barwnymi i niezwykłymi „wypełniaczami”: trawą, kamyczkami, płatkami kwiatów, listkami itp.

- **GHANA – Pilolo!**

Do gry potrzeba kamyczków (jeśli gra toczy się na trawie) lub monet (gdy gracie na podłożu pełnym kamyczków lub w domu). Na ziemi narysujcie linię lub połóżcie na dywanie sznurek. Wybierzcie spośród uczestników gry (musi ich być min. czterech) szefa. Będzie on dawał sygnał do startu i decydował, kto wygrał dany wyścig. Teraz gracze muszą się odwrócić tyłem do linii, a szef pochowa w trawie czy porozkłada na ziemi lub dywanie kamyczki (monety). Gdy szef da sygnał, gracze stają przodem do linii i na hasło „Pilolo!” zaczynają wyścig w poszukiwaniu kamyka czy monety. Kto pierwszy znajdzie i najszybciej przybiegnie z powrotem za linię, dostaje od szefa jeden punkt. Szefem są wszyscy zawodnicy kolejno, zmienia się on co wyścig.

- **AUSTRALIA – Kwadraty**

Zręcznościowa gra dla czterech uczestników, do której potrzebna jest piłka. Dorośli rysuje na ziemi (nie może to być wysoka trawa) spore kwadratowe pole i dzieli je na cztery równe części. Każdy z powstałych kwadratów musi mieć wielkość co najmniej 2×2 m. Gracze kolejno zajmują jedno takie pole – to ich „królestwa”. Dzieciaki podają sobie piłkę (ale tylko nogami lub ręką, nie wolno jej łapać!), odbijając ją do sąsiada. Zanim zostanie odbita, może dotknąć ziemi na kwadracie danego gracza tylko jeden raz. Jeśli zawodnik nie zdoła piłki po takim trafieniu w jego pole wybić, odpada. Wygrywa grę ten z malców, który zostanie na polu ostatni. Nazywa się go „królem kwadratów”.

- **WIETNAM – „Bit Mat Bat De, czyli Łapanie gęsi”:**

Dzieci stają w kole. Dwoje chętnych ma przewiązane oczy i staje w środku koła. Jedno jest „gęsią” i w czasie poruszania się ma za zadanie „gęgać”, drugie jest „tropicielem” i idzie za tym głosem, by go złapać. Gra się kończy, gdy „gęś” zostanie złapana. Pozostałe dzieci, które stoją w kole wykonują różne czynności zaproponowane przez kolejne dzieci., np. tupią nogami, by zagłuszyć gęganie, klaszczą w dłonie, lub gęgają, by zmylić tropiciela.

- **KOLUMBIA- Skakanie w workach**

Jest to ulubiona zabawa dzieci kolumbijskich plantatorów kawy, którzy pod dostatkiem mają parcianych worków w które pakują zebrane ziarenka. Dziecko wchodzi do worka-może być worek na śmieci lub stara poszewka na poduszkę. Dziecko skacze w worku do oznaczonego celu i wraca na linię startu. Utrudnieniem może być skakanie w kapeluszu – plantatorzy kawy noszą białe lub słomkowe kapelusze. Jeśli dziecko zgubi kapelusz, musi założyć go na głowę, zanim będzie kontynuować skoki.

Polecamy literaturę związaną z tematem przyjaźni:

- ❖ Przyjaźń. Jak się zaprzyjaźnić i przyjaźnić. Akceptuję, co czuję. Margot Fried-Filliozat
- ❖ Mądre bajki. Przyjaźń Agnieszka Antosiewicz
- ❖ Dobre i złe przyjaźnie. Elżbieta Zubrzycka
- ❖ Przepis na przyjaźń jak pielęgnować koleżeńskie relacje. Christine Adams
- ❖ Jak być dobrym przyjacielem. Poradnik dla dzieci. Christine Adams
- ❖ Zielony Latawiec. Przyjaźń przez 6 kontynentów. Julita Pasikowska-Klica
- ❖ Raz, dwa, trzy, Piaskowy Wilk. Asa Lind

Nauczyciele podejmujący temat o przyjaźni mają na celu:

- integracja grupy,
- rozwój tolerancji,
- kształcenie postawy koleżeństwa i przyjaźni,
- wzmacnianie pozycji dziecka poprzez pełną akceptację w czasie zabawy,
- rozwijanie umiejętności współdziałania w grupie pogłębianie przyjaźni między dziećmi,
- stworzenie miłej atmosfery, serdeczności, poczucia wspólnoty w grupie rówieśniczej,

Dziecięca przyjaźń uczy:

- empatii i cierpliwości
- rozwiązywania konfliktów
- sztuki kompromisu
- lojalności i tolerancji
- wzajemnego szacunku
- potrzeby dzielenia się

Pamiętaj:

- przyjaźń w wieku dziecięcym uczy interakcji,
- wspólny czas ze szkolnym przyjacielem to trening przed dojrzałą przyjaźnią,
- dzięki relacjom z rówieśnikami dziecko nabiera pewności siebie i kształtuje osobowość,
- panowanie nad emocjami to cecha, której uczą kontakty z innymi,
- rozmowy z rówieśnikami to najlepszy sposób, by poznać inne poglądy i spojrzenie na świat.

DZIEŃ

<http://www.bestcoloringpagesforkids.com>

PRZYJACIELA

<https://mala275.blogspot.com>

BYSTRE OCZKO- ZNAJDŹ 5 RÓZNIC POMIĘDZY OBRAZKAMI

Pokoloruj ścieżkę prowadzącą Fenka do jego najlepszego przyjaciela.

